

§ 19.

Er fuldmagten bare meddelt gennem en erklæring fra fuldmagtsgiveren til fuldmægtigen, er den kaldt tilbage, naar en erklæring om at fuldmagten ikke skal gjælde længer er kommet frem til fuldmægtigen.

§ 20.

Er fuldmagten kaldt tilbage eller erklært magtesløs, men har fuldmagtsgiveren særlig grund til at tro at fuldmægtigen allikevel vil foreta retshandel paa hans vegne overfor en bestemt tredjemand, som han maa anta ikke kjender til at fuldmagten ikke gjælder længer, maa han saa vidt mulig gi ham meddelelse om det. Ellers blir retshandlen bindende for fuldmagtsgiveren, hvis tredjemand var i god tro.

§ 21.

Er fuldmagten ikke kaldt tilbage eller erklært magtesløs, men har fuldmagtsgiveren forbudt fuldmægtigen at bruge den, eller har han paa anden maate git tilkjende at han ikke længer vil at den skal gjælde, blir retshandel som fuldmægtigen foretar, ikke bindende for fuldmagtsgiveren, hvis tredjemand kjendte forholdet eller burde kjendt det.

§ 22.

Dør fuldmagtsgiveren, gjælder fuldmagten allikevel forsaavidt ikke særlige grunde viser at den skal falde bort. En retshandel som fuldmægtigen foretar i henhold til fuldmagten, blir dog i hvert fald bindende for fuldmagtsgiverens bo, hvis tredjemand ikke kjendte eller burde kjendt dødsfaldet og dets betydning for fuldmagten til at foreta retshandlen. Har fuldmagtsgiveren bare meddelt fuldmagten til fuldmægtigen (§ 19), kræves det for at retshandlen skal være bindende at heller ikke fuldmægtigen kjendte forholdet eller

19 §.

Fullmakt, som grundar sig allenast å fullmaktsgifvarens meddelande till fullmäktigen, är återkallad, när meddelande från fullmaktsgifvaren, att fullmakten icke vidare skall gälla, kommit fullmäktigen till handa.

20 §.

Har fullmaktsgifvaren särskild anledning att befara, att fullmäktigen, oaktadt hans fullmakt återkallats eller blifvit förkraftlös [förklarad, kommer att på grund af fullmakten företaga rättshandling gent emot viss man, hvilken kan antagas sakna vetskap om fullmaktens upphörande, åligger det honom att, där så ske kan, gifva denne meddelande, att fullmakten icke vidare skall gälla. Underlåter han det, må han, såframt den, gent emot hvilken rättshandlingen företagits, var i god tro, icke mot denne åberopa fullmaktens upphörande.

21 §.

Har fullmaktsgifvaren, utan att fullmakten blifvit i ofvan stadgad ordning återkallad eller förkraftlös förklarad, tillsagt fullmäktigen att icke göra bruk af fullmakten eller annorledes gifvit till känna sin vilja, att fullmakten icke längre skall gälla, vare rättshandling, som fullmäktigen företager, icke gällande mot fullmaktsgifvaren, såframt tredje man ägde eller bort äga kännedom om förhållandet.

22 §.

Dör fullmaktsgifvaren, vare fullmakten ändock gällande, för så vidt ej särskilda omständigheter utvisa, att den skall vara förfallen. Andå att sådana omständigheter äro för handen, vare dock rättshandling, som fullmäktigen företager, gällande mot dödsboet, där tredje man hvarken ägde eller bort äga vetskap om dödsfallet och dess betydelse för fullmäktigens behörighet att företaga rättshandlingen; är fullmakten sådan, som i 19 § afses, erfordras för rättshandlingens giltighet, att ej heller fullmäktigen ägde eller bort äga sådan vetskap, på han företog rättshandlingen.